

DE VERLOREN ZOON

HJM Sales

Geliefde (aanstaaende) broeders en zusters in Jezus Christus, de bijbel vertelt ons in het Evangelie van Lukas, hoofdstuk 15, de verzen 11 tot en met 32, een prachtig verhaal over de verloren zoon. Wellicht is het verhaal u reeds bekend.

Heel beknopt gaat het verhaal over de jongste zoon van een rijke vader, die brutaal zijn erfdeel opeiste en naar het buitenland vertrok. Hij deed dit notabene, terwijl hij het zo ontzettend goed had en zijn vader zelfs nog leefde. Maar hij zette zijn wil door. Daar in het buitenland verkwiste hij zijn geld in wellust met hoeren en met verkeerde vrienden. Tótdat zijn geld oprakte en al zijn zogenaamde vrienden hem verlieten. Toen er tot overmaat van ramp ook nog een grote hongersnood uitbrak, begon hij groot gebrek te lijden en eindigde hij in de goot. Hij werd namelijk zwijnenhoeder en verlangde zijn buik te vullen met de varkensdraf. Maar niemand gaf hem die. Toen begon hij na te denken over de overvloed, die hij ooit in het huis van zijn vader had genoten en hoe zelfs de knechten van zijn vader het veel beter hadden dan hij. En hij nam een besluit. Hij besloot om terug te gaan, aan zijn vader vergeving te vragen en hem te vragen om hem aan te nemen als een van de andere knechten. En hij ging op weg. Terwijl hij nog ver weg was, zag zijn vader hem reeds aankomen en rende naar zijn zoon toe en viel hem om de hals en kuste hem. En zijn vader overlaadde hem met liefde, kleepte hem opnieuw en richtte een groot feest aan. Want hij was zo ontzettend blij dat zijn zoon heelhuids naar huis was teruggekeerd.

In deze prediking wil ik enkele woorden wijden aan slechts twee aspecten van dit verhaal, namelijk aan het persé doen van z'n eigen wil door de zoon én aan de grote, onbegrensde liefde van zijn vader.

De jongste zoon volgde zijn eigen wil. Hij was zo onbeschaamd om het erfdeel op te eisen, terwijl zijn vader zelfs nog leefde. Eigenlijk wil dit zeggen, dat wat hem betreft zijn vader beter maar zo snel mogelijk dood kon gaan. Dan had hij immers volledig recht op het geld van pa. Zijn vader was blijkbaar een heel zachtmoedig man, want hij gaf inderdaad het erfdeel aan zijn zoon. Wat een goede en geduldige man! Welke vader zou in onze tijd immers zijn bezittingen en zijn vermogen reeds bij leven te gelde maken en volledig uitkeren aan zijn opeisende kinderen? Maar desondanks denk ik dat de vader ook best wel tegenwerpingen tegen zijn zoon zal hebben gemaakt en hem zal hebben gesmeekt om niet weg te gaan. Maar de zoon vertrok toch. Hij prefereerde om zijn eigen wil te doen.

Is het persé navolgen van onze eigen wil niet kenmerkend voor de zonde? Vielen Adam en Eva niet juist in zonden omdat zij, tegen Gods wil in, tóch hun eigen wil wilden doen? Maar het is Gods verlangen dat wij Hem zullen gehoorzamen, omdat Hij weet dat ongehoorzaamheid en het navolgen van onze eigen wil grote problemen in ons leven zal brengen en uiteindelijk onze geestelijke dood tot gevolg zal hebben.

Hoe komt het toch, dat de mens zo graag zijn eigen wil wenst te doen en Gods wil wenst te negeren, terwijl die juist op onbegrensde liefde is gebaseerd?

De bijbel leert dat dit te maken heeft met onze trots, hoogmoed, arrogantie en brutaliteit. Ook heeft het te maken met het verharderen van ons hart, doordat wij bezwijken voor de verleiding van de zonde.

Deut. 1:43 – *“Doch als ik tot u sprak, zo hoordet gij niet, maar waart den mond des HEEREN wederspannig, en handeldet trotselijk, en toogt op naar het gebergte.”*

Spr. 28:14 – *“Welgelukzalig is de mens, die geduriglijk vreest; maar die zijn hart verhardt, zal in het kwaad vallen.”*

2 Petr. 2:10 – *“Maar allermeeest degenen, die naar het vlees in onreine begeerlijkheid wandelen, en de heerschappij verachten; die stout zijn (d.w.z. aanmatigend, arrogant, verwaand, brutaal), zichzelf behagen, en die de heerlijkheden niet schromen te lasteren;”*

Hebr. 3:13 – *“Maar vermaant elkander te allen dage, zolang als het heden genaamd wordt, opdat niet iemand uit u verhard worde door de verleiding der zonde.”*

In de kern is het voortdurend willen doen van onze eigen wil, tégen Gods wil in, rebellie tegen Hem. Wij accepteren Hem niet als onze God, Koning en Gebieder.

Luk. 19:14 – *“En zijn burgers haatten hem, en zonden hem gezanten na, zeggende: Wij willen niet, dat deze over ons koning zij. “*

En helaas beseffen wij niet dat rebellie tegen God ons beroofd van onze innerlijke rust en vrede en daardoor van onze geestelijke sterkte.

Jes. 28:12 – *“Tot dewelken Hij gezegd heeft: Dit is de rust, geeft den moeden rust, en dit is de verkwikking; doch zij hebben niet willen horen.”*

Jes. 30:15 – *“Want alzo zegt de Heere HEERE, de Heilige Israëls: Door wederkering en rust zoudt gijlieden behouden worden, in stilheid en in vertrouwen zou uw sterkte zijn; doch gij hebt niet gewild. “*

Hoe geweldig is het dan, dat wij tot bezinning mogen komen. Dat we onze eigen miserabele staat gaan ontdekken en gaan zien dat we hulp nodig hebben. Helaas gebeurt dat vaak, net zoals bij de verloren zoon, pas als wij in grote moeilijkheden zijn geraakt. Wellicht staat ons huwelijksleven op springen, wellicht zijn we aan de drank of aan porno verslaafd geraakt, wellicht zijn we in grote schulden terecht gekomen door koopzucht of hebzucht. Wellicht hebben we door eigen schuld te maken gekregen met de politie en de justitie. Misschien hebben onze kinderen een hekel aan ons gekregen door onze koppigheid. Misschien zijn ze ons zelfs gaan haten. Misschien hebben we grote problemen met onze collega's op het werk. Ja, de problemen waaronder we gebukt kunnen gaan, zijn legio.

Maar tóch is op het moment dat we onze ellende zijn gaan beseffen, de zon reeds in ons leven gaan schijnen. We realiseren het nog niet, maar achter die duistere wolken van ons mislukte leven beginnen kleine zonnestraaltjes zichtbaar geworden. Want ons hart is nu ontvankelijker geworden. En dit begon toen we ons realiseerden, dat het zo niet langer kon en dat het zo niet meer mocht doorgaan.

Dit is het moment dat God in ons hart kan spreken. Dit is het moment dat wij bereid zijn om naar Hem te luisteren. Dit is het moment waarop wij niet reeds op voorhand Zijn intense liefde afwijzen. Dit is het moment dat het Evangelie van Jezus Christus vruchtbare bodem in ons hart kan vinden. Dit is het moment waarop we in ieder geval willen nadenken over dat ongelooflijke verhaal, dat God Zélf mens op aarde werd en Zijn leven gaf aan het kruis voor zondaren zoals wij. Jezus Christus, Gods Zoon, droeg onze zondelast, onze schuld, ons doodvonnis en onze straf. Opdat onze zonden zouden kunnen worden vergeven en wij vrij zouden kunnen zijn. Opdat onze verbroken relatie met God de Vader zou worden hersteld en wij het eeuwige verderf zouden mogen ontvliden.

En dit alles door het eenvoudige geloof in Jezus!

Zo was het ook met de verloren zoon. Hij kwam tot bezinning toen hij in de diepste nood en ellende was. En hij wist dat er een vader was, zijn eigen vader, die thuis met een intens brandende liefde op hem wachtte. Hij wist dat zijn vader hem altijd zou blijven liefhebben en weer zou ontvangen. Dáárom keerde hij terug. Vol zondebesef en vol nederigheid. *“Vader”,* zo nam hij zich voor om te zeggen, *“ik heb tegen God in de hemel en tegen u gezondigd, ik ben niet meer waard om uw zoon te zijn, maak mij maar als één van de knechten. Als ik alleen maar terug mag komen.”*

En vandaag mag u horen en weten, dat er ook voor u een liefhebbende Vader in de hemel is, Die op u wacht. Wat u ook voor vreselijks hebt gedaan, tóch zal Hij u vergeven.

Oh, dat wij toch mogen beseffen hoeveel God de Vader van ons houdt. Beslist was de vader

elke dag naar het hek om het erf gelopen om in de verte te turen of zijn verloren zoon nu eindelijk naar huis kwam. Dagen, weken, maanden en jaren had hij tevergeefs aan het hek gestaan en naar de terugkomst van zijn geliefde kind verlangd. Zou het eindelijk vandaag mogen gebeuren?

Ja, dit zijn de touwen van liefde waarmee God de Vader ons trekt. Wellicht verwerpen wij Hem, maar Hij werkt diep in ons hart om ons te doen gedenken, dat er toch een God, een Vader in de hemel is, Die zoveel van ons houdt. Hos. 11:4 – *“Ik trok ze met mensenzelen, met touwen der liefde, en was hun, als degenen, die het juk van op hun kinnebakken oplichtten, en Ik reikte hem voeder toe.”*

God de Vader kijkt dagelijks naar ons uit. Vaak tevergeefs! En ook de vader van de verloren zoon keek dagelijks tevergeefs naar hem uit. Tot op een dag! Daar héél ver weg, daar in de verte, zag hij een bekende gestalte aankomen. Was dat niet zijn eigen zoon? En hij begon te rennen en te rennen. Zo snel als zijn oude benen hem konden dragen, rende hij naar zijn zoon toe en omhelsde hem en overlaadde hem met kussen en verwelkomde hem.

“Welkom thuis, mijn kind, welkom thuis!”

“Maar, pa, ik heb zo gezondigd tegen u!”

“Mijn lieve zoon, mijn lieve dochter, wees welkom thuis, ik hou zoveel van jou.”

“Maar, pa, vergeef mij! Maak mij maar als een knecht.”

“Welkom thuis, mijn kind. Welkom, natuurlijk vergeef ik jou. Je bent toch mijn eigen kind, mijn eigen vlees en bloed. Wees toch welkom. Kom, laten we een groot feest gaan vieren. Ik dacht dat je reeds dood was, maar je leeft. Ik ben nu zo blij, zo ontzettend blij!”

Dit is de reactie van God de Vader als wij terugkeren naar Hem. Als wij met nederigheid onze trotse rebellie belijden. Dan zal Hij ons tegemoet rennen en ons overladen met kussen. Dan zal Hij ons horen en vergeven en ons nimmer afwijzen. Dan zullen wij van harte welkom zijn. Is dat niet onbegrijpelijk wondervol en oneindig genadig?

De bijbel zegt dat God de Vader barmhartig is en genadig. Hij is geduldig en vol van liefde en goedheid. En Hij verlangt om Zich over ons te ontfermen en Zich met ons te verzoenen.

Ps. 78:38 – *“Doch Hij, barmhartig zijnde, verzoende de ongerechtigheid, en verdierf hen niet; maar wendde dikwijls Zijn toorn af, en wekte Zijn ganse grimmigheid niet op.”*

Ps. 86:15 – *“Maar Gij, Heere! zijt een barmhartig en genadig God, lankmoedig, en groot van goedertierenheid en waarheid.”*

Klaagl. 3:32 – *“Caph. Maar als Hij bedroefd heeft, zo zal Hij Zich ontfermen, naar de grootheid Zijner goedertierenheden.”*

Zo is ook de liefde van Gods Zoon, onze Here Jezus Christus, Die Zichzelf overgaf in de dood aan het kruis om ons te verlossen en ons vrij te maken van onze zonden. Terwijl Hij Zelf schuldloos, rechtvaardig en zonder zonde was. De bijbel zegt dat Jezus' hart vol ontferming was en werd bewogen voor de vermoeiden van hart, voor de verstrooide schapen zonder herder, voor de blinden, voor de melaatsen, voor de overige zieken, voor de onwillige mensen in de stad Jeruzalem, voor hongerige zielen, voor een diep bedroefde moeder die net haar enige zoon had verloren, voor de gestorven Lazarus. De bijbel staat vol met de verhalen over Jezus' liefde en goedheid.

Matt. 9:36 – *“En Hij, de scharen ziende, werd innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, gelijk schapen, die geen herder hebben.”*

Matt. 14:14 – *“En Jezus uitgaande, zag een grote schare, en werd innerlijk met ontferming over hen bewogen, en genas hun zieken.”*

Matt. 20:34 – *“En Jezus, innerlijk bewogen zijnde met barmhartigheid, raakte hun ogen aan; en terstond werden hun ogen ziende, en zij volgden Hem.”*

Matt. 23:37 – *“Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugels; en gijlieden hebt niet gewild.”*

Mark. 1:41 – *“En Jezus, met barmhartigheid innerlijk bewogen zijnde, strekte de hand uit, en raakte hem aan, en zeide tot hem: Ik wil, word gereinigd!”*

Mark. 8:2 – *“Ik word innerlijk met ontferming bewogen over de schare; want zij zijn nu drie dagen bij Mij gebleven, en hebben niet, wat zij eten zouden. “*

Luk. 7:13 – *“En de Heere, haar ziende, werd innerlijk met ontferming over haar bewogen, en zeide tot haar: Ween niet.”*

Joh. 11:35 – *“Jezus weende.”*

Nooit en te nimmer zal God de Vader u afwijzen, als u met een oprecht hart vol berouw tot Hem komt. Want dáárvóór gaf Hij Zijn eniggeboren Zoon. Joh. 3:16-18a – *“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden. Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld,.....”*

En nooit en te nimmer zal Jezus u afwijzen, als u met een oprecht hart vol berouw tot Hem komt. Want juist speciaal voor uw en mijn redding had Hij ons tot het bittere einde lief en gaf Hij Zijn eigen leven en Zijn eigen kostbare, reine Bloed. Joh. 13:1 – *“En voor het feest van het pascha, Jezus wetende, dat Zijn ure (NB, van Zijn kruisdood) gekomen was, dat Hij uit deze wereld zou overgaan tot den Vader, alzo Hij de Zijnen, die in de wereld waren, liefgehad had, zo heeft Hij hen liefgehad tot het einde.”*

Daarom, mijn geliefde aanstaande broeders en zusters in Jezus Christus, roep ik u toe! Kent u Jezus Christus nog niet als uw persoonlijke Redder en Verlosser? Kent u God in de hemel nog niet persoonlijk als uw Vader? Vandaag, nu op dit moment, kan dat veranderen.

Heeft u een leven geleid waarin u lak had aan God en aan Jezus? Deed u altijd waar u zelf zin in had? Leidde u een leven vol zonden en ongerechtigheid? Bent u niet tevreden over uzelf, over uw karakter? Ziet u het niet meer zitten door de vele problemen die boven uw hoofd uitgroeien? Verlangt u naar een hart vol van rust en vrede? Verlangt u naar diepe, intense blijdschap in uw binnenste? Bent u het wellicht zat om een slaaf van wat dan ook te zijn? Bent u ziek en misselijk van uzelf?

Kom dan toch tot God de Vader. Belijdt u toch met een oprecht en een berouwvol hart uw zonden, uw verkeerde handel en wandel. En neemt u daarna toch Jezus Christus aan als uw persoonlijke Verlosser, Heer en Koning. Hij stierf voor u aan het kruis en Hij werd begraven. Maar Hij bleef niet dood. Neen, Hij stond op uit het graf en overwon de dood en elke zonde. Hij overwon satan en maakte de mensen die in Hem geloven vrij. Jezus leeft en daarom mogen wij nu vrij zijn. U mag vanaf vandaag vrij zijn.

Indien u dit wilt, bidt u dan met een oprecht hart het volgende gebed:

“Vader in de hemel, ik dank U dat ik tot U mag komen in de Naam van Uw Zoon, de Here Jezus Christus, Die ook voor mijn zonden onschuldig aan het kruis stierf. Ik vraag u om vergeving voor al mijn zonden, en al mijn fouten. Ik vraag u om vergeving omdat ik altijd mijn eigen wil heb gedaan en tegen U heb gerebelleerd. En nu ben ik tot de ontdekking gekomen, dat er geen enkele vrede en blijdschap in mijn hart is en dat ik diep ongelukkig ben. Vergeeft u mij toch, Vader, voor al die verloren jaren. Maar vanaf vandaag wil ik U gehoorzamen en liefhebben. Vanaf vandaag wil ik Jezus liefhebben en dienen. Vanaf vandaag wil ik u leren kennen. Vader, ik geloof dat U mij hebt vergeven en dat door het Bloed van Jezus al mijn zonden en fouten zijn weggewassen. Dank U, Vader, dat Jezus speciaal ook voor mij naar de aarde is gekomen. Dank U dat ik vanaf vandaag gelukkig en blij mag zijn. Vader, geeft u mij vanaf nu de kracht van Uw Heilige Geest om stand te houden tegen de zonden. Geeft u mij de kracht om Uw wil te doen. Want vanaf vandaag ben ik van U en Uw eigen kind. Dank U, Vader. Dit alles bid ik uit genade alleen en in de Naam van Jezus. Amen.”

Geliefde broeders en zusters, moge Jezus u deze week rijkelijk zegenen. Amen.